

Kiedy Ewa dała jabłko Dzieciątku

Wielokrotnie brała Pani udział w Verba Sacra. Te spotkania, na których aktorzy czytają teksty biblijne, odbywają się w kościołach. Czy występ w przestrzeni sakralnej ma dla Pani, jako aktorki, szczególne znaczenie?

Jestem przyzwyczajona do przestrzeni teatralnej: scena – widownia. Jeżeli rzecz odbywa się w kościele, to jest to wydarzenie bardziej odświętne, monumentalne. Jeśli stoję w miejscu, w którym najczęściej stoi kapłan, to fakt ten bez wątpienia ma swoje znaczenie. A i teksty, które tu czytamy, są inne. To wszystko nadaje uroczysty, niekiedy przejmujący ton całemu występowi. W teatrze aktor przeistacza się w postać. Natomiast w kościele prezentujemy tekst, nadając mu swoją osobistą interpretację. 19 grudnia w Warszawie, w ramach Varsavia Sacra, będę czytała apokryfy o narodzinach Maryi i Jezusa. Są to najczęściej teksty bardzo podniosłe, poetyckie. **Jaka publiczność jest na tych spotkaniach, czy znana Pani z teatru, czy też zupełnie inna?**

Dla mnie to po prostu są ludzie. Widzę ich wyraźniej niż ze sceny w teatrze, która jest bardziej oświetlona, a widownia tonie w półmroku. Ja nie gram dla tych ludzi, to są po prostu spotkania. Jeśli natomiast ktoś jest zaskoczony, że oto widzi aktora w kościele, a akurat przyszedł się pomodlić, to jeśli nie zechce zostać, spokojnie i taktownie wychodzi, szanując miejsce.

W Polsce nie ma tradycji studiowania Biblii, apokryfy też są mało znane.

Rozmawiam z ludźmi, mam bardzo dużo spotkań z publicznością. Ludzie zwierniają się, że wolą czy-

tany tekst przez kogoś, szczególnie jeżeli chodzi o poezję. A apokryfy mają wyraźnie poetycki charakter. Także w Teatrze Narodowym robimy – trzy, cztery razy do roku – takie poetyckie spotkania z publicznością. Podczas nich też czytamy teksty; nie mówi się tego z pamięci, bo trudno na jeden raz uczyć się na pamięć całego wiersza. Czasami są to teksty trudne nie tylko do słuchania, ale i do czytania. A jednak ludzie tłumnie na to przychodzą. Potrzebują tego i chętnie przyjmują poetyckie słowo. Ale czytane przez kogoś. Sami nie mają czasu na czytanie poezji. Wspólne słuchanie poezji nadaje jej magiczny wymiar.

Niektóre apokryfy to utwory niezwyklej urody.

Mnie najbardziej ujmują ich elegijny, uroczysty ton, który sprawia, że oddziałują jak wielka poezja.

A który fragment apokryfów wybranych na najbliższe spotkanie, które będzie miało miejsce w Bazylice św. Krzyża, najbardziej Pani lubi?

Ten, który mówi o tym, że tajemnicza kobieta odwiedza nowo narodzone dziecko leżące w żłobku i ofiarowuje mu jabłko. Jest to Ewa przynosząca swój grzech pierworodny, a Jezus go przyjmuje.

Rozmawiała Dorota Dzierżanowska

19 grudnia o godzinie 17.

w Bazylice św. Krzyża w Warszawie

Zofia Kucówna będzie czytała fragmenty

m.in. „Protoewangelii Jakuba” i „Ewangelii

Dzieciństwa” – wybrane i przełożone przez

ks. prof. Marka Starowieyskiego. Wstęp wolny.

FOT. ALCA